

कोषकारश्च कौषेये हृते वस्त्रेऽभिजायते ॥ २७ ॥
 दुकूले शार्ङ्गिके पापो हृते चैवांशुके शुक्रः ।
 तथैवाजाविकं हृत्वा वस्त्रं क्षौमञ्च जायते ॥ २८ ॥
 कार्पासिके हृते क्रौञ्चो वाल्कहर्ता वक्रस्तथा ।
 मयूरो वर्ष्मकान् हृत्वा शाकपत्रञ्च जायते ॥ २९ ॥
 जीवञ्जीवकतां याति रक्तवस्त्रापह्वन्नरः ।
 छुछुन्दरिः शुभान् गन्धान् वासो हृत्वा शशो भवेत् ॥ ३० ॥
 शम्भुः फलापहरणात् काष्ठस्य घृणकीटकः ।
 पुष्पापहृद्हरिद्रश्च पङ्कुर्यानापह्वन्नरः ॥ ३१ ॥
 शाकहर्ता च हारीतस्तोयहर्ता च चातकः ।
 भूहर्ता नरकान् गत्वा रौरवादीन् सुदारुणान् ॥ ३२ ॥
 तृणगुल्मलताबल्लित्वक्सारतरुतां क्रमात् ।
 प्राप्य क्षीणाल्पपापस्तु नरो भवति वै ततः ॥ ३३ ॥
 छमिः कीटः पतङ्गोऽथ पक्षी तोयचरो मृगः ।
 गोत्वं प्राप्य च चण्डालपुङ्गवादि जुगुप्सितं ॥ ३४ ॥
 पङ्कन्धो बधिरः कुष्ठी यच्छ्रणा च प्रपीडितः ।
 मुखरोगाक्षिरोगैश्च गुदरोगैश्च बाध्यते ॥ ३५ ॥
 अप्सारी च भवति शूद्रत्वं च स गच्छति ।
 एष एव क्रमो दृष्टो गोसुवर्ष्मापहारिणां ॥ ३६ ॥
 विद्यापहारिणश्चोग्रा निष्क्रयभ्रंसिनो गुरोः ।
 जायामन्यस्य पुरुषः पारक्यां प्रतिपादयन् ॥ ३७ ॥
 प्राप्नोति शम्भुतां मूढो यातनाभ्यः परिच्युतः ।